

Fogh Rasmussen (V):

For en ordens skyld vil jeg gerne begynde med at slå fast, at Venstre også i år kan stemme for finanslovsforslaget. Det er vigtigt, at der på den kommende finanslov er balance mellem indtægter og udgifter. Statens indenlandske gældsætning er stoppet, og det er meget tilfredsstillende, at finanslovsforslaget også i år vedtages med et meget bredt flertal.

Der er i løbet af kun 4 år sket et kolossalt omsving på de offentlige finanser. I 1983 blev statens underskud på 54 mia. kr. I 1987 forventes nu praktisk talt balance. På disse fire år er statsfinanserne altså forbedret med over 50 mia. kr.

Denne kraftige forbedring af statens økonomi afspejler den stærke økonomiske fremgang, som Danmark har oplevet i de år, firkløverregeringen har siddet. Jeg ved godt, at en omtale af de positive resultater, som er sket, hensætter hr. Svend Auken i en tilstand af dyb depression, men jeg lyttede til hr. Svend Aukens indlæg, hvor hr. Svend Auken gjorde meget ud af at understrege, at ingen kan være tjent med det mismod, som hr. Svend Auken i øvrigt så flittigt bidrager til at udbrede.

Derfor vil jeg gerne prøve ganske kort stikordsvis at repetere, hvad det egentlig er for markante økonomiske fremgange, der er sket i de sidste fire år.

Beskæftigelsen er blevet stærkt forbedret. Siden 1982 er der skabt 200.000 ekstra arbejdspladser. Renten er faldet markant, og som følge af det er investeringerne vokset kraftigt; de sidste to år er investeringerne i Danmark vokset 4 gange så stærkt som investeringerne i de øvrige vesteuropæiske lande. Inflationen er på det nærmeste gået i stå, og det har bl.a. betydet, at der for store lønmodtagergrupper, specielt på det private arbejdsmarked, også har været tale om en fremgang i realindkomst.

Der er altså i firkløverregeringens hidtidige regeringstid sket en markant økonomisk genopretning. Venstre ønsker, at firekløverregeringen fortsætter sit arbejde i mange år endnu, og Venstre ser flere vigtige politiske opgaver i de kommende år. Jeg vil her nævne 5 vigtige opgaver.

For det første en indsats for at fjerne underskuddet på betalingsbalancen. For det andet at skabe mulighed for en gradvis

sænkning af skattetrykket i Danmark. For det tredje en indsats for at sikre et rent miljø. For det fjerde en aktiv familiepolitik. Og for det femte en forebyggelse og bekæmpelse af volden i Danmark.

For 1986 forventer regeringen et underskud på betalingsbalancen på 33 mia. kr. Der er to gode forklaringer på det store underskud. Selvfølgelig har det kostet på betalingsbalancen, at der er investeret i 200.000 ekstra arbejdspladser, og vi skal stadig betale dyre renter af gammel gæld. Men disse forklaringer er ingen undskyldning for at lade stå til. Et underskud af den størrelse er helt uacceptabelt. Vi kan ikke tillade os at fortsætte en sådan gældsætning af det danske samfund. Vi kan ikke tillade os at trælbinde kommende generationer til renter og afdrag på en gæld, som skyldes, at det danske samfund i dag bruger mere, end det tjener. Derfor er det helt afgørende at få nedbragt underskuddet på betalingsbalancen.

I løbet af 1986 er der gennemført flere økonomiske indgreb, som sigter på at forbedre betalingsbalancen. Hverken påskepakke eller kartoffelkur har da været særlig populære, men udviklingen på betalingsbalancen viser, at disse indgreb har været helt nødvendige. Senest har vi hørt, at udlånene til privatforbrug nu er gået stærkt ned, og det var præcis det, der var formålet. Kartoffelkuren ser altså ud til at virke efter sin hensigt. De nyeste skøn viser da også, at underskuddet på betalingsbalancen vil falde markant fra 1986 til 1987.

En indsats for at fjerne underskuddet på betalingsbalancen har både et kortsigtet og et langsigtet perspektiv. På kort sigt har arbejdsmarkedets parter hovedansvaret for betalingsbalancen. Regeringen holder nu orden i sit hus: der er balance på statsbudgettet, kronkursen ligger fast, og det er ikke længere i første række den offentlige sektor, som skaber underskuddet på betalingsbalancen. Underskuddet er høj grad et resultat af dispositioner i den private sektor, og derfor er det nu også i høj grad et ansvar for den private sektor at få fjernet underskuddet.

Den private sektor er i denne sammenhæng arbejdsmarkedets parter. Til foråret skal der aftales nye overenskomster, og der hviler et stort ansvar på arbejdsmarkedets parter, et ansvar for at aftale overenskomster, som kan styrke danske virksomheders kon-